GAZETA KRAKOWSKA

Nro 19.

Z KRAKOWA DNIA 6. MARCA 1811 Roku WE SRODĘ.

Wypis z Protokołu Sekretaryatu Stanu W Pałacu Naszym w Dreźnie dnia 24go miesiąca Stycznia 1811.

FREDERYK AUGUST,

Z Bożey Łaski Król Saski, Xiążę Warszawski, &c. &c.

Dla zapewnienia interesu Naszego Skarbu, tudzież dla ustalenia sposobow uiszczenia się z obowiązkow przyiętych dla Rządu Francuzkiego, uznaliśmy potrzebę przedsięwziąść raz na zawsze stałe i nieodmienne, a skuteczne środki, ku ściągnieniu kapitałow dawniey Pruskich hypotekowanych na dobrach w Naszym Xiestwie Warszawskiem, ustąpionych Nam przez Nayiaśnieyszego Cesarza Francuzow Króla Włoskiego, Protektora Ligi Reńskiey, w Konwencyi zawartey w Bajonnie d. 10 Maia roku 1808, których dwor Pruski zrzekł się uroczyście w wyraźnych traktatach, a mianowicie w Konwencyi zawartey w Paryżu pod dniem 8 Września roku 1808 bez naymnieyszego wyiątku lub iakiegokolwiek warunku.

Chcąc oraz z powodu teraźnieyszych czasowych okoliczności, maiąc zawsze na względzie iednostayną równość w postępowaniu, uczynić właścicielom dóbr, powyżey rzeczonemi długami obciążonych, tyle ulgi, ile się tylko zgadza z powyżey zamierzonym celem.

Zważaiąc przytem na Dekret Nasz wydany dnia 10 Listopada roku 1810 postanowiliśmy i stanowiemy:

TYTUŁ I.

Ogólne przepisy.

Art. 1. Ninieysze Urządzenie obeymuie wszystkie bez wyiątku kapitały, oraz z prowizyami, iakie tylko przez władze Francuzkie umieszczonemi zostały w Etatach rewidowanych i podanych Naszym władzom, tak kapitały te, które iuż publicznie są ogłoszonemi, iako też i te, które na nowo odkrytemi zostały, i których osobna Tabella sporządzoną i ogłoszoną będzie, z zastrzeżeniem iednak wszelkich prawnych excepcyi przeciwko tymże kapitałom, iakie stosownie do Naszych Dekretow lub podług Rozrządzenia ninieyszego, mieysce maią, a na które Trybunały przy sądzeniu zważać powinny.

Art. 2. Zapewniamy ninieyszem, iak naymocniey każdemu dłużnikowi lub komuzkolwiek z Naszych poddanych Naszą Królewską Protekcyą, przeciwko wszelkim krokom, iakieby z strony trzeciego w kraiu lub za granicą z powodu rzeczonych długow, przedsięwziętemi były, lub przedsięwziętemi bydź mogły; ale oraz zachowuiemy sobie uczynić sami dalsze Rozpo-

rządzenia, względem ułatwienia lub zaspokoienia wszelkich iakichkolwiek pretensyi na Prawie zasadzonych, należących innym Interessentom, ieżeli pretensye te podług artykułu 1go nie należą iuż do excepcyi, podpadaiących pod rozpoznanie Trybunałow.

Art. 3. Wszelcy dłużnicy, którzy Naszemu Dekretowi dnia 16 Kwietnia roku przeszłego, sposobem przez Dekret 10 Listopada r. 1810 wymienionym zadosyć uczynili, maią mieć na dal wybor, czyli zechcą pozostać przy użytkach zapewnionych im powyższym Dekretem, z zachowaniem przepisanych w nim warunkow, lub też czyli zechcą korzystać z Dobrodzieystw dozwolonych ninieyszym Dekretem; powinni iednak w tym względzie oświadczyć się przed dniem 1go Czerwca roku 1811 w sposób niżey przepisany. W przypadku zaś milczenia, postępowano będzie przeciw nim podług Dekretu dnia 16 Kwietnia roku przeszłego.

TYTUŁ II.

O Opłatach przypadaiących od dnia 24 Czerwca roku 1811.

Tudzież

O Systemacie kredytowym.

ODDZIAŁ PIERWSZY.

Ogólne Zasady.

Art. 4. Wszelkie zaległe prowizye, aż do dnia 24 Czerwca roku 1810, które przynaymniey za rok ieden upłyniony należą się, maią bydź nadal dłużnikom kredytowane; pod warunkiem iednakowoż, iż na kapitał obroconemi zostaną i prowizye od nich od dnia 24 Grudnia roku 1810 płacone będą. Wszelkie mnieysze zaległości niedochodzące wysokości iednoroczney prowizyi, powinny pod utratą dobrodzieystw z ninieyszego Dekretu wypływaiących, na przypadaiącym terminie 24 Czerwca 1811 zostać uiszczone.

Art. 5. Dłużnicy, którzy dobra swoie ocenić każą, a oraz zapiszą niemi solidarne zobowiązanie się za długi wszystkich dłużnikow tych, którzy równyż zapis uczynią, które to solidarne zobowiązanie się iednak rozciągać się będzie na tyle tylko hipotekowanych na każdych dobrach długow, ile ich pierwsze 3/5 taxowaney wartości obeymować będą, opłacać będą rocznie 6 od sta od teraźnieyszego kapitału swego, iaki łącznie z prowizyami zaległemi podług artykułu 4 ustanowionym zostanie. Opłata ta zaczynać się będzie z dniem 24 Czerwca r. 1811 i kontynuowaną bydź powinna regularnie w zwyczaynych terminach, aż dopoki przez opłaty takowe w przeciągu lat 41 i 3/4 nietylko prowizye opłacane, ale i kapitał sam umorzony zostanie.

Art. 6. Na cały kapitał dłużny wystawione zostaną listy zastawne na ukaziciela, które w mieysce dotychczasowych, a ninieyszem zupełnie zniesionych hipotecznych Obligacyi, oprocz powyzszego solidarnego zobowiązania się zapewnionemi będą na dobra szczególne, aż do wysokości dłużnego kapitału, nieprzechodząc iednak 3/5 ocenioney wartości dóbr. Listy te zastawne nosić będą Nazwisko *dóbr dłużnych*, przynosić będą Posiedzicielom listow 5 od sta roczney prowizyi, wypowiedzianemi przecież bydź przez nich nie mogą, ale wykupowane zostaną potrosze z funduszu umarzaiącego w porządku losow skoro na nie wypadną.

Art. 7. Co do kapitałow lub części ich, które nieumieszczą się w pierwszych

3/5 ocenioney wartości dóbr, nie ma bydź rozciągnione solidarne z obowiązanie się wszystkich dłużników; względem kapitałów takowych wydane zostaną przez dłużników na rzecz Naszego Skarbu prywatne Obligacye zapewnione na hipotece dóbr dłużnych, które to obligacye również zastąpią mieysce dotychczasowych hipotecznych obligacyy, i przez opłatę roczną po 6 od sta wartości teraźnieyszey kapitału, włączaiąc w niego podług artykułu 4 i zaległe prowizye, w przeciągu również lat 41 i 3/4 umorzonemi zostaną.

Art. 8. Dłużnicy którzy z Dobrodzieystwa w powyższych artykułach wymienionego, zechcą korzystać, powinni pod utratą tegoż, uczynić przed dniem 1go Czerwca r. 1811 przed Notaryuszem i świadkami swoie oświadczenie, i takowe w Akcie podać główney Dyrekcyi kredytowey w Warszawie.

ODDZIAŁ DRUGI.

O wewnętrznem Urządzeniu Instytutu kredytowego.

Art. 9. Interessa Instytutu Kredytowego kierowane będą przez ustanowioną na to Główną Dyrekcya Kredytową.

Art. 10. Dyrekcya ta składać się będzie z iednego Prezesa i z 6ciu Członków mianowanych przez Nas Króla.

Przydani będą do Główney Dyrekcyi, Rewizor tax, i Sekretarz Jeneralny, mianowani przez Nas Króla, tudzież Kassyer, Kontroler, Kalkulator i Kancellarya, których sobie Dyrekcya przybierze.

Art. 11. W każdym z dawnych 6ciu Departamentow Xięstwa Warszawskiego, będzie miała główna Dyrekcya iednego Ajenta, iednego Kassyera i iednego Kontrolera, których również główna Dyrekcya obierze.

Art. 12. Dyrekcyi tey nayprzod będzie obowiązkiem, ułożyć dostateczny regulamin Systematu kredytowego i podać go na ręce Ministra Sprawiedliwości do Naszego potwierdzenia, a następnie, stosownie do wskazanych prawideł, rozpocząć działania swoie.

ODDZIAŁ TRZECI.

O przedmiotach Czynności główney Dyrekcyi Kredytowey.

Art. 13. Oprocz działań Dyrekcyi dla początkowego Urządzenia interessow kredytowych, zgromadzać się będzie, dwa razy w rok, to iest: na termina Nowego Roku, na tygodni 4, tudzież na termina Czerwcowe na tygodni 6.

Art. 14. Główna dyrekcya uskuteczniać będzie z przychodzących pieniędzy opłatę prowizyi po 5 od sta od listow zastawnych, tudzież opłacać będzie koszta Administracyi całego Instytutu, które iednak przechodzic nie mogą 1/24 całego rocznego dochodu; resztę zaś dochodu, który w pierwszym roku wynosić będzie 3/4 procentu całey Massy kapitału listow zastawnych, a na przyszłość rok rocznie powiększać się będzie, obroci na umorzenie listow zastawnych, które przez los ciągnione, przy pobieraniu prowizyi wykupione i zniszczone zostana.

To co oszczędzonemby zostało na kosztach Administracyi Instytutu powyżey na 1/24 przyiętych, ma na dobrodzieystwo dłużnikow obroconem, i względem tego na przyszłość rozrządzonem zostać.

Do niey należeć będzie zawiadywanie główną kassa, stanowieniem Etatow kassowych, rewizya tax, dozór i rewizya kass, tudzież dozor nad urzędnikami i of-

ficyalistami kredytowemi.

Poruczamy rzeczoney głowney Dyrekcyi rownież regularne opłacanie w Artykule 7 wyrażonych prywatnych obligacyow, w terminach do realizacyi ich przypadaiących, oddawanie tych wypłat do Naszego Skarbu i utrzymywanie z tego powodu szczególnych z dłużnikami xiąg i obrachunkow.

Do Prezesa kredytowego należeć będzie, prezydowanie pod czas posiedzeń Dyrekcyi, tudzież ciągłe wykonywanie ustanowien Dyrekcyi, podług przepisow, iakie ninieyszym Dekretem są wskazane, i iakie regulaminem kredytowym wskazanemi zostaną.

ODDZIAŁ CZWARTY.

O obowiązkach Urzędnikow i Officyalistow Kredytowych po Departamentach.

Art. 15. Kassyerow Departamentowych staraniem będzie, aby opłaty z Departamentu regularnie wchodziły, które za kwitem swoim i Kontrolera pobierać i do głowney Dyrekcyi odsyłać będą.

Listy zaległości podawać będą miesięcznie Ajentowi swego Departamentu, który natychmiast zsyłać będzie Burgrabiow na exekucyą.

Art. 16. Po Powiatach ustanowieni zostaną Delegowani Instytutu dla ocenienia dóbr po trzech z każdego Powiatu; ocenienie to dziać się będzie przez biegłych pod dozorem rzeczonych Delegowanych, według zasad w ogólności przez główną Dyrekcyą, a co do szczególnych Powiatow, według prawideł ustanowionych przez tychże Delegowanych za potwierdzeniem głowney Dyrekcyi.

Art. 17. Do Ajentow Departamentowych należeć będzie, utrzymywanie pewności hypoteczney listow zastawnych i obligacyi, zahypotekowanych na dobra szczególne.

(*Reszta potem.*)

Z Paryża d. 15. *Lutego.*

Przybyli tu deputowani od miast Hamburga, Lubeki i Bremy.

D. 4 na kassę prowadzoną z Varlot uderzyło przy Perigueux 5ciu rozboynikow, z których pochwycono 4. J. C. K. Mość wyznaczył każdemu z mieszkańcow, który był raniony po 300 fr. pensyi, i oprocz tego rozkazał ministrowi woyny, aby im 600 fr. w nagrodę wyliczył.

Dzisieyszy dziennik państwa zawiera następuiący artykuł:

Kupiec Francuzki, który na końcu Grudnia powrocił z Londynu, powiada, iż handel Angielski co raz bardziey upada. Bankructwa idą iedne za drugiemi w każdego gatunku handlu. Przedsięwzięte przez J. C. K. Mość środki dotykaią nietylko kupcow maiących związki z stałym lądem, ale i tych, którzy prowadzą handel z Indyami. Handel Indyyski nie iest więcey handlem zamiany, ale prawie wszystko musi bydź pieniądzmi płacone. Odbyt Indyyskich płodow do innych okolic świata przynosi dopiero kupcom zysk; Europa wypotrzebowywała większą część tych płodow; ale gdy ta droga iest teraz zamknięta, pozostaią te towary bez sprzedarzy w Anglii. Wschodnio-indyyska kompaniia zostaie w naywiększym kłopocie; mowią, że winna iest 35 milionow f. szt. Czynna ieszcze przed nieiakim czasem żegluga, ustała teraz zupełnie. Tamiza okryta iest niezliczonemi flotylami; ale okręty nie maią gdzie z tey rzeki odpłynąć i wykładaią z nich towary. Rękodzielnicy rozpuszczaią

wiele robotnikow i z wielką tylko ofiarą utrzymuią resztę. Płody wielu warsztatow skupiaią się, iak towary osadowe. Ceny pierwszych iak drugich nigdy ieszcze nie były tak nizkie, iak teraz Zaręczyciele okrętow na północ nie chcą po ostatnich nieszczęściach, których te okręty przez burzę i konfiskaty doznały, pomimo nakazu policyi płacić, iak tylko za towary, które przez rozbicie okrętu się zatopiły, skonfiskowane lub spalone zostały, i należały do kupcow Angielskich, na co musi bydź przysięga złożona. Wszystkie zaś towary, które szły na obcy rachunek, chociaż były zaręczone, nie są płacone. Pomimo doznanego nieszczęścia na morzach północnych iest tak nagła potrzeba pozbycia towarow, iż znowu wysłano w te okolice 300 okrętow. Jak tylko okaże się naymnieyszy widok, wszyscy z niego chcą korzystać i w pobaniu nayniższych cen przesadzaią się rękodzielnicy z handluiącemi osadowemi towarami. Nakoniec wyroki Cesarskie stanowią bieg papierow Londynskich. Z resztą ministrowie byli tak bardzo rejencyą zatrudnionemi, ażeby się na swoich urzędach utrzymali, iż zapomnieli o publicznych interessach. W Londynie poczytuią woyne z iednoczonemi stanami Ameryki iako nieochybną. Lękaią się czynności i śmiałości nieprzyiacielskich okrętow, przewiduią trudność w opatrzeniu w żywność osad i konieczność nadania sile morskiey innego kierunku. Wyprawa do Portugalii uważana iest za zgubną dla Anglii w ten czas nawet, chociażby woyska Angielskie żadney klęski nie poniosły, ale przez samo iey przeciagnienie.

Godna rzecz zastanowienia, iak słuszna sprawa pomimo wielorakich przeszkod nayzupełnieysze nakoniec odnosi zwycięztwo. Angliia poświęca od wielu lat nadaremnie pieniądze i krew swoich poddanych; chciała Francyą zniszczyć, ogłodzić, zaprowadziła niesłychane zasady względem systematu blokady; lecz coż iey to pomogło? Zapaliła wszędzie ogień niezgody przeciw Francyi, uzbroiła przeciw niey wszystkie narody; iakież iednak odniosła z tego korzyści? Takie tylko, których skutki odwrotnie na Angliią działaią. Dziwić się potrzeba nad zaszłemi zdarzeniami. Ludy nawet, które naybardziey sprzyiały interessom Anglii, postrzegły w krótce, iż oszukiwano ie, i używano ich tylko iako narzędzia do dopięcia celow Anglii. Wszystkie narody odstrychnęły się od Anglii. Jakoż nie mogło stać się inaczey; bo prędzey lub poźniey musiały poznać, iż na prożno się poświęcaią. Anglicy mieli od dawna zwyczay posełać obce narody do ognia, a sami przypatrywali się z daleka w mieyscu bezpiecznem pożarowi. Wszędzie przybyli za poźno, nie dla tego, żeby prędzey przybydź nie mogli, ale dla tego, że nie chcieli, czego dowodem są ostatnie na lądzie woyny. Wychwalany w Anglii Pitt okaże się kiedyś w dzieiach bardzo małym. Założył on zasady nayniesłusznieyszego prawa morskiego, które od *Consolato del mare* postać mogło. Wszystkie handluiące na morzu narody mocno przez to prawo pokrzywdzone zostały. W rzeczy samey dziwić się potrzeba, iak można Pitta tak wysoko wynosić. Coż on zrobił? Na imie wielkiego męża zasługuie ten tylko, który małemi sposobami wiele zrobi, ale Pitt wielkiemi sposobami w cale mało zrobił. Wstępowali w iego ślady Grenwillowie, Windhamowie, Canningo

wie, i t. d. W niepoiętym sposobie pozostali wiernemi systematowi, który tyle szkodliwy iest Anglii. Wydawali urządzenia za urządzeniami, które tylko niesłuszność i nienawiść przeciw Francyi poddać im mogła. Nie mieli względu na inne ludy, dopuszczali się owszem przeciw nim naywiększego okrucieństwa i niesprawiedliwości, gdy im się tylko pora podała. Francya poczyniła wszystkich swoich sprzymierzyńcow większemi i potężnieyszemi. Stanowią oni piękną całość; a że ieden tylko cel maią, są szczęśliwemi. Nie dzieli ich osobny interess; obstawaią wszyscy za iednego, a ieden za wszystkich. Po takim tylko związku spodziewać się słusznie można szczęścia, spokoyności i powszechney pomyślności. Spokoyność ta przeydzie zapewne owa, która po siedmioletney woynie blisko 30 lat trwała, czas, w którym zakwitnęły kunszta i umieiętności i cała Europa była szczęśliwa. — Z drugiey strony widzimy, iż iak tylko który Monarcha lub narod odważy się przywiązać do sprawy Angielskiey, traci zaraz kray swoy. Gdyby Królowie Neapolitański, Sardyński, Szwedzki i Portugalski nie byli się przeniewierzyli Francyi, i znali własny swoy interess, byliby ieszcze panowali i nie byliby do dzisieyszego stanu przyszli. Anglia iest polityczným szatanem, który wszędzie zrządza tylko nieszczęście i zagładę, gdy przeciwnie Napoleon iest iaśniejącą gwiazdą, która wszystkie ludy, które iey się powierzaią, przeprowadza szczęśliwie i nienaruszenie przez wszystkie niebezpieczeństwa. Dla zupełnego przekonania się o tey prawdzie, niechay tylko czytelnik przypomni sobie co od 10 lat zaszło. — Lecz iakiż będzie wypadek woyny między Francyą i Anglią? Cesarz Napoleon wystawi flotę wyrownywaiącą Angielskiey. Przyłączenie Hollandyi do Francyi iest w tym względzie bardzo ważne. Anglia nie może teraz powiedzieć, iż Francya nie ma portow nad kanałem i nad północnem morzem dla woiennych swoich okrętow, dla czego w dawnieyszych woynach wyrzec się musiała związkow z morzem Baltyckim. Francya ma naypięknieysze lasy i Renem tyle drzewa może bydź do Hollandyi spuszczonego, ile potrzeba do wystawienia liczney floty. Ale powiedzą, masz Francya dosyć maytkow do osadzenia swoich okrętow? Pod iey zarządzaniem zostaią brzegi od Baltyckiego morza aż do Grecyi i daley. Na ogromnych tych brzegach znayduie się bardzo wiele zręcznych maytkow. Nadto Hollendrzy i mieszkańcy trzech nowo do Francyi przyłączonych departamentow przenoszą służbę morską nad lądową. Tysiącami więc zapisywać się będą dla czynienia służby na Cesarskich okrętach. Floty Francuzkie nie będą na ow czas spokoynie w portach stały, ale będą szukać nieprzyiaciela i z nim walczyć. Anglia znayduie się w rzeczy samey w naywiększem niebezpieczeństwie, i nie ma wątpliwości, iż ulegiz będzie musiała Francyi.

Dnia 16. *Lutego.* — D. 11 b. m. umarł tu Hiszpański ambassador, Xże Frias.

Kommissya z biskupow złożona rozpoczęła znowu swoie posiedzenia pod prezydencyą Kardynała Fesch.

D. 14 odprawił J. C. K. Mość radę inżynierow, a wczoray prezydował na radzie stanu.

Arcybiskup Rawenny i biskup Forli posłali Wicekrólowi Włoskiemu podobne

adresſy, iak kapituła Paryzka.

Z Rzymu d. 1, Lutego.

W krótce oczekuiemy tu z Paryża Wielkiego urzędnika, który na mieyscu nadzwyczayney konsulty obeymie rządy nad kraiami Rzymskiemi iako wielkorządzca.

Uposarzona wspaniale przez Nayiaśnieyszego Cesarza Akademiia pięknych kunsztow S. Łukasza, rozpoczęła iuż swoie nauki w obszernych salach kapitolium, pod dyrekcyą Kawalera Canowa. Mieć tu także będziemy inſtytut dla głucho-niemych.

Z Korfu d. 24 Stycznia.

Przybyły tu niedawno dwie Francuzkie fregaty Paulina i Temis, wypłynęły d. 22 Grudnia z Tulonu i zabawiły kilka dni w Porto Feraio. Zegluga ich była szczeſliwa i lud na nich ieſt zdrowy. Przybycie ich i osadzenie wyspy Fano zapewnia nasz związek z Włochami.

Z Rotterdamu d. 17. Lutego.

Odebraliśmy tu naſtępuiące donieſienia

Z Londynu d. 9. Lutego.

Z żalem donosiemy, iż potwierdza ſię wiadomość o śmierci Margrabi de la Romana.

Z Lizbony d. 26. Stycznia. Romana umarł przed dwiema dniami w głowney kwaterze. — Francuzi opanowali Oliwenza. — 6000 Hiszpanow przeprawiło ſię za rzekę Tagus, dla osadzenia twierdzy Elwas.,,

Naynowsze gazety Portugalskie donoszą, iż Ballaſteros obozował d. 11 Stycznia w wieczor w Torreien, o dwie mile poniżey Aroche. Soult znaydował ſię ieszcze dnia 12 w Zafra. Inny korpus woyska Francuzkiego ſtał między tem miaſtem i granicami Hiszpańskiemi i Portugalskiemi.

W chwili kiedy poczta d. 7 z Torbay odchodziła, przybył do tego portu woienny bryg Florent w 6 dni z Lizbony. Przywiozł on wiadomość, iż zaszła tam żywa utarczka, ale do walney bitwy ieszcze nie przyszło.

Rząd odebrał wiadomości z Lizbony do 30 Stycznia. W ſtanowisku woyska nie zaszła żadna odmiana. Woyska tylko Hiszpańskie przeszły na lewy brzeg Tagu, częścią dla zmocnienia załogi w Elwas, częścią dla wsparcia Marszałka Beresford, ażeby wydołał ſiłom Marszałka Mortiera. Liſty te potwierdzaią wiadomość o śmierci Romany. Jedni mowią, iż umarł z trucizny, drudzy iż na pęknienie żyły z wielkich natężeń. Smierć iego wielką ieſt dla nas ſtratą. Dywizya Francuzka, która Silviera pobiła, ścigała go aż nad Douro.

Stan zdrowia Królewskiego ieſt taki sam iak był przed dwiema dniami.

Z Plimutu donoszą pod d. 7 b. m. iż Admirał Jorcke, który wypłynął z Plimut z poſiłkami do Portugalii, przymuszony zoſtał dla przeciwnego wiatru zawinąć do Torbay, skąd do tego czasu nie może wypłynąć. Na flocie iego znayduie ſię 5970 artylerzyſtow, 1118 jazdy i 1100 rekrutow, co wynosi do 8000 ludzi, których Lordowi Wellington wiezie w poſiłku. Lecz od tey liczby potrzeba odiąć wiele chorych, których za powrotem do Torbay muſiano na ląd wysadzić.

Lubo woyska Marszałka Mortiera pokazały ſię przed Badaioz, mniemaią iednak, iż działania swoie zacznie od oblężenia Abrantes, bo ſtamtąd łatwiey Francuzom będzie doſtać ſię do Alenteio, niże-

ſi z Badaioz.

W rozprawie przy Palamos, gdzie Kapitan Fane zabity zoſtał, utraciły woyska nasze w obronie tego mieysca 130 ludzi w zabitych, 280 do 300 w ranionych i tyleż w poymanych.

Mieszkańcy Alenteio wezwanemi zoſtali, ażeby za zbliżeniem ſię nieprzyiaciela opuścili kray, zabrali z sobą co mogą, resztę zniszczyli.

Marszałek Beresford wydał pod d. 6 Stycznia w głowney swey kwaterze w Chamosca naysurowsze rozkazy przeciw włoczącym ſię żołnierzom, ktorzy zabieraią własność niewinnych mieszkańcow.

Podług donieſień z Mexyku powſtaią, rokoszanie kraiowcy przeciw Europeyczykom, pomimo ostatniego ich pobicia, w większey daleko liczbie niżeli dawniey.

Od 10 do 13 Stycznia rozpoznawał Mortier kilkorotnie Badaioz.

Z Oporto d. 20. Stycznia. W oſtatnią niedzielę weszło 8 do 10,000 Francuzow do Lamego. Silviera cofnął ſię d. 17 dla połączenia ſię z Jenerałami Backlar i Wilson, którzy ſtali w Caſtro de Ayre. Jenerał Miller znaydował ſię o 4 mile od Lamego. Czterey ci jenerałowie mieli razem do 22,000 ludzi milicyi i 2000 regularnego woyska Portugalskiego pod swoiemi rozkazami i mogą ſię z nieprzyiacielem spotkać. Poſtępuiący na przod korpus Francuzki znalazł w prowincyi Beira podoſtatkiem chleba, wina, oliwy, wołow, &c. Mieszkańcy nie spodziewali ſię tak prędko ich odwidzin. Niektórzy iednak z nich uciekli. W Lamego znaleźli Francuzi wiele wina.

Z Helgoland d. 18 Stycznia. Na rzekach Eyder i Wezerze zgromadzono znaczną liczbę armatnych szalup, brygow, &c. które przeznaczone są, ſię iak domyślaią, do zburzenia domow niższego miaſta nad brzegami tey wyspy ſtoiących, iak tylko oddalą ſię woienne nasze okręty. Tytuń, biały piękny cukier Londyński i dobrą kawę przedaią tu tak tanio, iż zaledwo wynagradzaią koszta przewozu. Kupuiącemi są tylko mieszkańcy tey wyspy, którzy opatrzyli ſię na długo w osadowe towary.

Z Szwaycaryi d. 10. Lutego.

Landman ligi Szwaycarskiey doniosł kantonom przez okólnik pod d. 23 Stycznia, iż Cesarsko Francuzki poseł wyraził życzenie swoie, ażeby dotąd trwaiąca umowa między Francyą i Szwaycaryą względem poczty przeyrzaną była, ponieważ od 30 lat znacznie ſię rzeczy i ſtosunki pieniędzy odmieniły.

Z Karlsruhe d. 12. Lutego.

Onegday przeiechał przez miaſto nasze powracaiący z Hiszpanii do Peterzburga nadzwyczayny Roſsyyski poseł przy dworze Hiszpańskim, Xże Repnin.

Z Konſtantynopola d. 10. Stycznia.

W. Sułtan rozkazał, ażeby głowna kwatera pozoſtała przez zimę w Szumli, którą W. Wezyr chciał przenieść dla niezdrowego położenia do Silimnia, przy Adryanopolu.

Kilka Angielskich okrętow, które przed nieiakim czasem potaiemnie zboże wywoziły i przytrzymane zoſtały, nie są ieszcze pomimo wielorakich przełożeń uwolnione.

W wszyſtkich firmanach, które W. Sułtan do Baszow swoiego państwa wydaie, nakazuiąc nowy i znaczny zaciąg do woyska, dodaie, iż na przyszłą wiosnę sam na czele woyska ſtanie.

DODATEK

DO N^ru 19.

GAZETY KRAKOWSKIEY

Z KRAKOWA DNIA 6. MARCA 1811 Roku WE SRODĘ.

Kommissya Obrachunkowa kraiow do Xięstwa Warszawskiego nowo wcielonych, do Obywateli tychże kraiow!

Gdy Nayiaśnieyszy Pan daiąc nowy dowod troskliwości swoiey o dobro żyiących pod berłem Jego poddanych w celu przyśpieszenia Dzieła powierzonego wyznaczoney od siebie Kommissyi Obrachunkowey do kraiow nowo do Xięstwa wcielonych, Kommissye Departamentowe JW. Ministrowi Spraw Wewnętrznych ustanowić rozkazał: przeto Kommissya Obrachunkowa pragnąc ułatwić i przyspieszyć Obywatelom rzeczonych Departamentow sposobność okazania czynionych przez nich dla dobra kraiu ofiar i poniesionych ciężarow, ninieyszym obwieszczeniem tak wszystkich Obywateli w ogólności, iako też zeszłe Administracye Powiatowe, Urzędnikow Kassowych i wszystkich tych, którzy grosz publiczny w zawiadywaniu swym mieli, uwiadomia, aby wszelkiego rodzaiu rachunki, bony, palety, Kwity, w gotowości na pierwsze tychże nowo ustanowionych po Departamentach Kommissyi wezwanie, mieć chcieli, które to Kommissye, gdy Urzędowanie swoie rozpoczną, dzień normalny do zniesienia do siebie Kwitow, naznaczą i obwieszczą. Dan w Warszawie d. 12 Lutego 1811 roku.

T. Ostrowski S. W. *Prezes.*

Zgodno z orygina: *Mikołay Szuwalski S. K. O.*
Sekretarz Kommissyi Obrachunkowey
Mikołay Szuwalski.

Z Warszawy d. 2. Marca.

Gdy Nayiaśnieyszy Pan Dekretem swoim 4go Lutego r. b. do prozby JW. Ordynata Zamoyskiego mianowanego Senatora Woiewody łaskawie przychylić się raczył, i onemuż (uwalniaiąc go od podroży do Drezna) przed Prezesem Senatu przysięgę na dostoieństwo Senatora wykonać pozwolił, przeto Senat w celu dopełnienia woli J. K. Mci Pana Naszego Miłościwego na dniu 1 Marca zebrawszy się do Zamku, przysięgi JW. Ordynata Woiewody Zamoyskiego wysłuchał, i onegoż do posiedzenia w gronie swem zaprosił. Po tey uroczystości Senat do roztrząsania xiąg Obywateli, prawo głosowania na zgromadzeniach politycznych maiących, przystąpił.

Dyrekcya Jeneralna Poczt J. K. Mości w Xięstwie Warszawskim.

Gdy stosownie do Rezolucyi JW. Ministra Spraw Wewnętrznych na d. 11 b. m. i r. wydaney, opłata od Passażerow Pocz-

tą ordynaryyną wozową iadących z ośmiu do sześciu srebrnych groszy zmnieyszoną bydź ma, Dyrekcya Jeneralna Poczt zatem o zmianie takowey uwiadomiaiąc Publiczność oświadcza, iż od d. 1 Marca r. b. wszyscy podrożni Pocztami wozowemi ordynaryynemi z ładunkiem 50 funtow iechać w intencyi będący, nie iuż ośm, lecz sześć srebrnych groszy od mili, płacić obowiązani będą. — Dan w Warszawie d. 19 Lutego 1811. (Podpisano:)

Karsunowski. — Szymański. — Groszke. Nowicki, Sekr: Jener.

Z Włoch d. 24. Stycznia.

Z Reggio piszą pod d. 19 b. m. iż w Kalabryi wszystko iest spokoyne. Anglicy rozpoznawali w prawdzie woiennemi okrętami z Messyny kilkokrotnie brzegi Kalabryyskie, ale tak ogromne znaleźli przygotowania do obrony w Bagnara, Sciglio, i t. d. iż nie odważyli się, iakkolwiek mieli zamysł zniszczyć tamteysze lądowe batterye, wylądować. Stoiące przeszłego lata w Messynie liniowe Angielskie okręty, odpłynęły na początku Grudnia, zapewne do floty Admirała Kotton.

Z Sztokolmu d. 12 Lutego.

P. Ulfsparre, będący na czele deputacyi od prowincyi Sudermanii, która złożyła powinszowanie Xciu Oskarowi, synowi Następcy tronu, iako zaszczyconemu przez Króla godnością Xcia Sudermanii, wyraził miedzy innemi w swey przemowie:

"Tytuł Xcia Sudermanii, który niegdyś oyciec W. Gustawa Adolfa, który tyle przyłożył się do szczęścia Szwecyi, a na ostatku kochany od nas wszystkich Monarcha nosił, który oyczyznę swoią od zupełnego upadku uratował, stał się dla narodu drogim, i przeniesienie go teraz na osobę W. X. Mci, uważane iest od Szwedzkiego ludu, iako szczęśliwa wróżba, że W. X. Mość postępuiąc na drodze cnoty i mądrości pod przewodnictwem kochanego i szanownego oyca, którego wielkie czyny zadziwiły Europę i teraz do Szwecyi należą, przyłożysz się kiedyś do szczęścia Szwecyi.„

Xże Oskar odpowiedział na to: "Mci Panowie! Rozrzewniły mnie wasze życzenia i dziękuię wam za nie. Chociaż iestem ieszcze młody, czuię iednak obowiązki, iaki nowy ten tytuł, którym mnie Król zaszczycić raczył, na mnie wkłada. Starać się gorliwie będę przez przywiązanie do J. K. Mci i przez szczególnieyszą przychylność do tey prowincyi, którey wynurzyliście mi uczucia, stać się iego godnym. Tytuł Xcia Sudermanii będzie zawsze dla mnie rownie drogim, iak pochlebnym, ponieważ przypomina mi oraz wysokie przymioty wielkiego Monarchy, który go przedemną nosił, i waleczność i wierność mieszkancow tey prowincyi.„

P. Lemoine, guwerner Xcia Oskara, mianowany został radzcą rządowym,

Z Medyolanu d. 2. Lutego.

Wczoray nowo narodzonemu synowi Wicekróla Augustowi Napoleonowi zaszczepił krowią ospę Lekarz Succo.

Z Genui d. 30. Stycznia.

Przybył tu wczoray Jenerał Hrabia Lauriston, Adjutant Cesarza Napoleona Ma on zlecenie obeyrzeć wielką drogę woyskową, która z Nicei wzdłuż morza aż do W. Xięstwa Toskańskiego poprowadzoną będzie. Droga ta stosownie do woli Cesarskiey w tym ieszcze roku ma bydź skończoną.

Z Amsterdamu d. 22. Lutego.

Od czasu zaprowadzenia Francuzkiey

Policyi w byłey Hollandyi, wielu iuż prożniakow i włóczęgow żandarmerya poymała. Wszelki dotychczasowy ucisk żydow w tym kraiu, ustać ma na wyrażny rozkaz rządu.

W Amsterdamie i po wielu mieyscach departamentow Hollenderskich potworzono zgromadzenia, które dostawiaią zastępcow za tych, na których los wypadł, aby szli do woyska; z tego powodu na rozkaz Xcia Wielkorządcy, Dyrektor Jeneralny Divillers Duterrage ogłosił, iż takowe zgromadzenia cierpianemi bydź nie mogą, bo się tylko gruntuią na spekulacyach, a nie na chęci dogodzenia dobru powszechnemu, lub prywatnemu.

Od brzegow Menu d. 18. Lutego.

Znanego z pobożności i przykładnego życia Pisarza Schuhkraft, w Stuttgardzie, autora wielu pobożnych xiążek, które tysiącami biorą do Ameryki, obrały gminy ewangeliczne biskupem swoim w Stuttgardzie i na znak iego dostoyności udarowały go złotym krzyżem na takimże łańcuzku.

W. Xże Frankfortski wyznaczył osobną kommissyą do umorzenia długow kraiowych.

W wszystkich meczetach Tureckiego państwa odmawiana iest co piątek następuiąca modlitwa za Sułtana: "Panie, zachoway Osmańskich woiownikow, którzy ciebie tylko wielbią! Panie, wspieray siły naszego Sułtana, niechay będzie strasznym swoim nieprzyiaciołom Mahmud Chan, syn Sułtana Abdul Hamida Chana, syn Achmeta Chana, sługa obu świętych kościołow w Mece i Jerozolimie! Panie, rozley bogactwa i moc na iego głowę, wspieray go po wszystkie czasy, ażeby miecz iego wytępił niewiernych, &c." Dawniey odmawiana była taż modlitwa za Sułtana także w Mece, iako opiekuna prawowiernych; lecz teraz zastępuie tam naczelnik Wehabitow iego mieysce.

Z Berlina d. 26. Lutego.

Odebraliśmy wiadomość, iż wysłani kommissarze do gornego Szląska dla przytłumienia rokoszu chłopow, uspokoili iuż przełożeniami i innemi dogodnemi środkami obłąkane wsie w cyrkułach Leobszyckim i Raciborskim i te odbywaią znowu iak dawniey dworom robociznę. Takie same środki użyte będą w cyrkule Pszczyńskim, i spodziewać się należy w krotce zupełnego przywrocenia spokoyności i porządku.

Z Peterzburga d. 5. Lutego.

W niedzielę 3 b. m. przedstawiony był Nayiaśnieyszemu Imperatorowi i Imperatorowey Gruziński Carewicz Teimuras Georgiwicz. Tegoż dnia przedstawiona była oboygu Monarchom Gruzińska Carewna Salomea, małżonka Carewicza, Julona Itaklewicza i iey corka Carewna Tamara.

Jenerał porucznik Achmetow, który umieszczony iest przy Cesarzowiczach WW. Xiążętach Mikołaiu i Michale iako kawaler, otrzymał od Imperatora brylantami wysadzane znaki orderu S. Anny.

Pułki pieszey gwardyi składać teraz będą dywizyą pod nazwiskiem dywizyi gwardyi.

Stopnie Zimna.

Dnia 27go Lutego 1811.

	z rana	po połudnuiu	w wieczor.
	— 3	†2	†1.
—28	— 0	†2	†1.
—1 Mar:	2	7	3.
— 2	— †1	†3	†1.
— 3	— †1	†4	†3.
— 4	— †2	†3	†2.
— 5	— †4	†8	†5.

Znak † znaczy ciepło.

J. Karkoszyński, Z. O.

Dnia 4 i 5 Marca 1811.

Cena zboż rożnego gatunku na Targu w Krakowie sprzedawanych.

Na Monetę. Korz:	*Przednie.* Złp.	gr.	*Srednie.* Złp.	gr.	*Poślednie.* Złp.	gr
Pszenicy	14	15	13	—	12	15
— Zyta	10	15	9	15	9	—
— Jęczmienia	7	15	7	—	6	—
— Grochu	10	—	9	—	8	—
— Owsa	5	—	4	15	—	—
— Jagieł	24	—	22	—	19	—
— Rzepsku	14	—	13	15	12	—

DONIESIENIA.

Prezydent Municypalności Miasta wolno-handlowego Krakowa, podaie do publiczney wiadomości, iż przy kalkulaturze mieyskiey umieszczony zostanie Assystent z płacą roczną 2000 zł. pol. Żądaiący tego urzędu po odbytym examinie w Kalkulaturze mieyskiey z wiadomości do tego obiektu potrzebnych, maią prozby swoie zaświadczeniami wsparte, aż do końca miesiąca Marca r. b. do Prezydenta Municypalności podać. W Krakowie d. 25 Lutego 1811.

Zurzycki, P. M.
Kozd ayski, P. S.

Ignacy Hauschilt zgubiwszy w Wieliczce Tabakierkę złotą na dniu 20 miesiąca Lutego z napisem wysadzanym Brylantami na nakrywie: *Honor i Waleczność*, a pod spodem napis był wyrznięty: *Odwaga i Męztwo.* Ktoby takową zgube znalazł przyrzeka właściciel nagrodę podług wartości zguby. Z zgubą znalezioną do Redaktora Gazet Krakowskich albo do nayblizszey policyi się zgłosić raczy.

Ignacy Hauschilt, M. W W. P.

Wieliczki Salin Administracya potrzebuie dla Salin 1000 kamieni Podolskich wyczesanych konopi, o czem tych, którzyby za cenę mierną podięli się takowe konopie dostawić uwiadomia się. Termin tey licytacyi wyznacza się na dzień 12 Marca 1811. którey każdy z Licytantow na wyznaczonym dniu tu w Administracyi Salinarney z rana o godzinie 9 wraz z zaopatrzonym Vadium znaydować się powinnien.

W Wieliczce dnia 25go Lutego 1811.

Niżey podpisany Notaryusz Publiczny Departamentu Krakowskiego przez Rezolucyą Trybunału Cywilnego Pierwszey Instancyi Departamentu Krakowskiego dnia osmego Stycznia, roku teraźnieyszego 1811 zapadłą do sprzedarzy przez licytacyą kamienicy po niegdy Janie Marczewskim pozostałey, i tu w Mieście Krakowie na ulicy Swiętego Jozefa pod Nrami 93, 94 stoiącey i razem złączoney, oraz do sukcessorow tegoż niegdy Jana Marczewskiego należącey złotych Polskich cztery tysiące trzysta czterdzieści pięć w monecie srebrney courant przez biegłych w sztuce otaxowaney; w skutku odbycia przedarzy pomienioney kamienicy przez publiczną licytacyą i przygotowuiącego przysądzenia, dzień trzeci Kwietnia r. b. wyznacza; wzywa oraz życzących sobie też kamienicę nabydź, iżby w dniu przerzeczonym, to iest trzecim Kwietnia r. b. przed niżey podpisanym Notaryuszem w kamienicy iego własney tu w Krakowie na ulicy Szpitalney pod Nrm 562 zamieszkałym, o godzinie dziewiątey ranney stawili się, i tam podania swoie do protokołu oświadczyli, po czem przerzeczona kamienica więcey daiącemu przysądzoną zostanie. W Krakowie d. 20 Lutego 1811 roku.

Walenty Lichocki, Notaryusz Publiczny Departamentu Krakowskiego.

P. Brossard, daiący lekcye ięzykow Francuzkiego i Niemieckiego, poleca się chcącym uczyć się wspomnionych ięzykow; mieszka na Stradomiu w domu P. Winiarskiego pod Nrem 1.

Dobra Łazany z przyległościami Wola Podłazańska, Ignacowka i część Trąbek z kościołem parafialnym w Cyrkule Bocheńskim milę iedną od Wieliczki dwie mil od Krakowa ku Gdowu na Cesarskim gościńcu sytuowane, są do sprzedania. O cenie dóbr tych dowiedzieć się można z przeyrzeniem sobie inwentarza, i detaxacyi w Łazanach każdego czasu.

Dobra Sułow z przyległościami Dołki w Bocheńskim Cyrkule milę iedne od Wieliczki dwie od Krakowa w Austryackim panowaniu sytuowane są do sprzedania. Chęć maiący kupić dowie się o cenie dóbr tych w Łazanach każdego czasu.